

РЕШЕНИЕ

№ 1539

гр. София, 02.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13719** по описа за **2019** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр.чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. чрез гл. юрк. Б. Г. Н. против Решение № 252199 от 23.10.2019 г., постановено по НАХД № 12020/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО,135-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 411196-F 404590 от 21.02.2019 г., издадено от Началник на Сектор „Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП-С., с което на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък добавена стойност на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ.

Касационната жалба се основава на твърдения за неправилност на постановеното решение. Твърди се, че неправилно съдът е приел, че фактическото описание на нарушението е неясно и ограничава правото на защита на нарушителя. Иска се от съда отмяна на постановеното решение и потвърждение в цялост на наказателното постановление. В съдебно заседание се представлява от юрк. Н., която поддържа касационната жалба.

Ответната страна - [фирма], в съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В представено писмено становище, чрез адв. П. оспорва подадената касационна жалба.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд С.-град, V касационен състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и тяхната съвкупност, като взе предвид становищата и доводите на страните прие за установено следното от фактическа и правна страна: Касационната жалба е допустима, депозирана в законоустановения срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/ и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е правилно, валидно и допустимо.

Въззивният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства като е приел, че на 31.08.2018 г. е извършена проверка по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС от служители на ТД на НАП в търговски обект – автоцентър /в НП описано като магазин за хранителни стоки/, стопанисван от [фирма], находящ се в [населено място], [улица]. Контролните органи установили, че дневният оборот (суми, платени в брой) от монтираното в обекта ЕКАФП съгласно междинен отчет от фискалната памет е в размер на 641 лева. Фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 182 лева, съгласно изготвен опис на паричните средства в касата. Била установена промяна в касовата наличност в размер на минус 459 лева. Освен това, проверяващите органи установили, че посочената сума не била въведена във фискалното устройство чрез операцията „служебно изведени суми“. От горното органът е приел, че дружеството не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане на пари в касата) на ФУ чрез операцията „служебно въведени“ суми. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка № 0395371 от 31.08.2018 г. Установеното нарушение е квалифицирано по чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на Министъра на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС. Съставен е АУАН № F404590 от 04.09.2018 г., въз основа на който е издадено процесното НП, с което е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал.2 от ЗДДС, за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г.

СРС е посочил, че е спазена предвидената от закона писмена форма и задължителни реквизите на АУАН и НП и че грешното посочване на търговския обект, като магазин за хранителни стоки, вместо автоцентър, не ограничава правото на защита на нарушителя. Търговският обект е индивидуализиран в достатъчна степен, като е посочен неговия административен адрес и дружеството, което го стопанисва.

Въззивният съд е приел, че акосъставителят и административно-наказващият орган са допуснали нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, като счита описанието на нарушението за неясно – не е описано какво е било фискалното устройство в търговския обект, притежавало ли е операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми, следователно не може да се направи категоричен извод, кое от двете задължения визирани в разпоредбите на чл.33, ал.1 или ал.2 от Наредбата е нарушило дружеството, респективно не може да се направи извод и за относимата правна квалификация на нарушението.

Материалноправната норма на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, сочи, че лице, което наруши реда и начина за регистриране или въвеждане /извеждане във /от експлоатация, или отчитане, или съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотрязване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл. 33 ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена на основание чл.118 ал.4 от ЗДДС, извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. В случая няма спор, че ЕКАПФ в процесния обект, стопанисван от касатора притежава посочените операции. Безспорно е установена разлика в касовата наличност и отразената във фискалното устройство наличност. С това неотрязване безспорно е нарушен чл.33 ал.1 от Наредбата, една от целите на която е да осигури възможност за проследяване на паричния поток в търговския обект чрез създаване на правила за регистрация и отчетност на прачните средства. Доколкото Наредбата е издадена на основание чл.118 ал.4 от ЗДДС, правилно за нарушаване на чл.33 ал.1 от същата е приложена санкционната норма на чл.185 ал.2 от ЗДДС. В акта и в наказателното постановление е дадено ясно, точно и пълно описание на нарушението и по никакъв начин наказаното лице, както и съдът не са възпрепятствани да разберат в какво се изразява санкционираното деяние. Съдът намира, че правилно е приложена нормата на чл.185 ал.2 от ЗДДС, доколкото тази норма не касае единствено нарушения, водещи до неотрязване на приходи. Последното обстоятелство има значение при определяне на наказанието за нарушение по чл.118 от ЗДДС и нормативните актове по прилагането му, което се налага в по-ниски по размер глоба, респ. имуществена санкция, когато нарушението не води до неотрязване на приходи. Следва да се посочи, че санкциониране по реда на чл.185 ал.2 вр. чл.118 от ЗДДС е възможно и при констатиран отрицателен резултат в касовата наличност т.е. при неотрязване на извадени от касата парични средства чрез функцията на ФУ „служебно изведени суми”. В този смисъл е правилно приложена на нормата на чл. 185 л. 2 от ЗДДС, но незаконосъобразно е определена имуществената санкция, като от страна на АНО липсват мотиви относно факта налице ли е неотрязване, което води до неотрязване на приходи и на какво основание е прието, че деянието / в случая бездействие-неотрязване/ е санкционирано именно по реда на чл. 185, ал. 2, без да е извършен анализ и да са изложени мотиви в този смисъл. Въз основа на изложеното, касационният състав споделя изводите на районния съд за допуснатите нарушения в административно-наказателното производство, което води до незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че следва да бъде оставено в сила решението на районния съд като правилно и законосъобразно, поради което на основание чл.221 ал.2 пр.1 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 252199 от 23.10.2019 г., постановено по НАХД №

12020/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 135-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: